

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
25 березня 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Підтримали безвізовий режим для громадян, які користуються біометричними службовими паспортами *Олена Ромашкіна, «Голос України»3*

Народні депутати ратифікували Угоду між Україною та Європейським Союзом про внесення змін до Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про спрощення оформлення віз. За відповідне рішення проголосувало 275 народних депутатів (ПР — 131, «Батьківщина» — 63, «УДАР» — 36, «Свобода» — 33, КПУ — 0, позафракційні — 12).

«У нас к президенту вопросы, а не к этим парням из правительства!» *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)4*

В пятницу правительство Николая Азарова в Верховной Раде ответило на вопросы народных депутатов. Наибольшее недовольство парламентариев вызвала министр социальной политики Наталия Королевская, обвинившая оппонентов в попытках ввезти на территорию Украины контрабанду под видом гуманитарной помощи... К концу заседания господину Азарову неожиданно удалось укрепить свои позиции: представители Компартии, еще в четверг обещавшие голосовать за отставку Кабинета министров, объявили, что не будут этого делать.

Отложенный протест, или Кому нужны выборы в Киеве? *Инна Ведерникова, «Зеркало недели. Украина»6*

Отмена столичных выборов всем трем оппозиционным силам выгодна как информационный повод для массовых акций в столице, которые должны увенчать ее пока не слишком впечатляющий проект "Вставай, Україно!"

Украинцы готовы к протесту *Татьяна Ивженко, "Независимая газета"10*

Украинская оппозиция собирается внести на рассмотрение Верховной Рады закон о процедуре импичмента президенту, а также отправить в отставку правительство. Реализация революционных планов намечена на начало следующей недели, сразу после второй волны акций «Вставай, Украина!». Власть считает, что оппозиционные лидеры, готовясь к президентским выборам, расшатывают ситуацию в стране.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

«Регионалы» потеряли контроль *Олег Полищук, Comments.ua11*

Пленарная неделя показала: у власти фактически отсутствует парламентское большинство.

Вибори у Києві: парламент повертається в часи Ющенка *Мілан Леліч, Tyzhden.ua13*

Вибори у столиці спровокували черговий етап парламентської кризи. Поки влада намагається зберегти контроль над Верховною Радою, опозиція грузне в амбіціях та інтригах.

Регионалы могут проиграть перевыборы в Севастополе *Виталий Червоненко, «Главком»*16

После трехмесячного совместительства министра обороны Павла Лебедева таки лишили депутатского мандата. На фоне прецедента с лишением мандата Сергея Власенка, история с совместительством Лебедева выходила не только за рамки закона и Конституции, но и элементарного приличия.

БЛОГИ

Вадим Колесніченко: «Неонацистскими инициативами "Свобода" пытаясь расколоть общество на мелкие» *Blogs.pravda.com.ua*18

Пятничная неонацистская выходка – когда фракция "Свобода" потребовала у Главы парламента данные о национальности всех действующих народных депутатов, не только, в очередной раз продемонстрировала ксенофобскую сущность этой политической силы, но и вскрыла то, с какой целью они зарегистрировали законопроект о том, чтобы в паспорта граждан Украины вернули графу "национальность" или о запрете медицинского обслуживания граждан, если они говорят не на том языке.

Віталій Кличко: «Заблоковані бездіяльністю» *Blogs.pravda.com.ua*19

Через добу снігопадів і хуртовин кївська влада оговтала і оголосила надзвичайну ситуацію. І знову розказала про міфічну кількість техніки, яка нібито розчищає вулиці столиці.

Сергій Міщенко: «Бутафорія надзвичайного стану в Києві» *Blogs.korrespondent.net*19

Я не розумію в чому суть Надзвичайного стану в Києві? Може на підїздах до Києва стоять посилені наряди ДАІ, які рекомендують фурам обїзджати Київ? Ніби-то ні! Чи можливо вони стоять на обїзdnій та розрулюють складні ситуації? Стоять, але з іншою метою. Можливо НС регламентує дії комунальників, наприклад, примусову евакуацію транспорту, який заважає прибирати вулиці від снігу? Також ні!

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Урядовці на чолі з прем'єр-міністром Миколою Азаровим вперше прийшли до парламенту сьомого скликання *СТБ, Вікна-новини*20

Битва за Київ і мову ICTV, Факти тижня з Оксаною Соколовою22

У парламенті – свято *Перший діловий, Підсумки*24

Верховная Рада сьмого созыва – чемпион по неэффективности работы *ТРК Украина, События недели*25

Підтримали безвізовий режим для громадян, які користуються біометричними службовими паспортами*Олена Ромашкіна, «Голос України»*

Народні депутати ратифікували Угоду між Україною та Європейським Союзом про внесення змін до Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про спрощення оформлення віз. За відповідне рішення проголосувало 275 народних депутатів (ПР — 131, «Батьківщина» — 63, «УДАР» — 36, «Свобода» — 33, КПУ — 0, позафракційні — 12).

Положення Угоди розширюють категорію громадян України, які матимуть право на спрощене оформлення безплатних та багаторазових віз. Крім того, документом удосконалюється порядок оформлення віз для представників засобів масової інформації; визначаються чіткі терміни дії багаторазових віз; встановлюється можливість термінового оформлення віз (протягом трьох діб) особам, які проживають на значній відстані від місця подання візового клопотання (за умови сплати термінового консульського збору). Водночас запроваджується безвізовий режим поїздок для громадян України, які користуються біометричними службовими паспортами. Ратифікувавши угоду, парламент створив підґрунтя для майбутнього запровадження повноцінного безвізового режиму з ЄС для громадян України.

Крім того, у першому читанні та в цілому депутати ухвалили проект закону про внесення зміни до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» щодо заборони на порушення справ про банкрутство гірничих підприємств. Відповідно до проекту, на порушення справ про банкрутство гірничих підприємств устанавлюється мораторій до 1 січня 2015 року. Це, за словами автора законопроекту Віктора Турманова, дасть змогу уряду «здійснити при державній підтримці комплекс заходів з реформування, технічного переоснащення та забезпечення сталого розвитку вугільних підприємств».

А на початку ранкового засідання відбулася година запитань до уряду. Запитання, що надійшли від народних депутатів, стосувалися здебільшого соціальної політики, охорони здоров'я та фінансів. Тож доповідали з парламентської трибуни профільні міністри. Так, відповідаючи на запитання щодо заборгованості з виплати заробітних плат, міністр соціальної політики Наталя Королевська повідомила, що у бюджетній сфері її немає. Проте вона має місце на підприємствах неактивної економічної (413 млн. грн.) та недержавної форми власності (понад 300 млн. грн.). «Безумовно, ми не миритимемося з цим явищем. Люди мають вчасно отримувати зарплату. Тому щодо всіх недержавних підприємств ми звернулися до Генпрокуратури з вимогою терміново розібратися в цих випадках та виплатити зарплати. З підприємствами-банкрутами важче. Сьогодні це борги, які десятиріччями складаються, і дієвих інструментів держава тут не має. Вирішити проблему ми пропонуємо на основі передового досвіду країн Європи. Інструмент — гарантійна установа, на яку буде покладено обов'язок виплачувати зарплату в разі початку процедури банкрутства на підприємствах», — наголосила вона. Водночас додавши, що сподівається на підтримку народних депутатів у цьому питанні.

Відповідаючи на запитання Андрія Павловського («Батьківщина») щодо гуманітарної допомоги, яка стоїть на кордоні й уже тривалий час чекає на розмитнення, міністр, зриваючись на крик, заявила: кабриолети під виглядом гуманітарної допомоги не пройдуть через кордон контрабандою. Тон Н. Королевської обурив не лише опозицію. Зауваження міністру зробила й Ганна Герман (ПР) (на знімку). «Миколо Яновичу, ви, будь ласка, нам Королевську сюди не приводьте. Такий тон розмови, який пані міністр собі дозволяє в залі з депутатами і з народом, замість того щоб давати користь, налагоджувати діалог, спрацьовує у зворотному напрямі», — заявила вона.

Міністр охорони здоров'я Раїса Богатирьова відповідала про медичну реформу. За її словами, це перший і необхідний етап нової довгострокової політики розвитку національної системи охорони здоров'я.

Міністр охорони здоров'я Раїса Богатирьова (на знімку): «Ініційована главою держави стратегія реформ у медичній галузі повністю гармонізована з європейською політикою «Здоров'я—2020». На її основі розроблено Загальнонаціональний проект програми «Здоров'я—2020. Український вимір», яка практично готова для того, щоб народні депутати її розглянули».

Водночас міністр зауважила: перший етап змін, без сумніву, болісний і потребує великого обсягу фінансів. Але саме на цьому етапі опробується справжня нова структура, нові механізми та алгоритми функціонування медичної галузі. «Можливо, не все одразу виходить, але впевнена, що нікого в цьому залі, як і в уряді, не влаштовує той аварійний стан охорони здоров'я, який ми спостерігали у попередні роки», — сказала Р. Богатирьова. Набутий досвід, переконана вона, у тому числі й негативний, дозволить далі впроваджувати зміни системніше відповідно до потреб та специфіки кожної області та кожної соціальної групи.

Варто зазначити, що запитання, які ставили депутати з фракції «Свобода», так і залишилися без відповідей — урядовці їх просто не чули, бо вони заглушались вигуками «фашисти» з боку регіоналів. Щоправда, й опозиція у боргу не залишилася. Російськомовні виступи вони також заглушали вигуками «українська».

Крім того, опозиція поцікавилась у прем'єра, чому до парламенту жодного разу не було внесено програму розвитку країни. «Яким чином тоді опозиція може контролювати діяльність уряду», — запитала Олександра Кужель. У відповідь М. Азаров зауважив: «У деяких керівників опозиції коротка пам'ять. Коли в уряді Тимошенко була якась гідна програма? Уряд розробив програму оптимізації економіки України, яку затвердив на своєму засіданні. Ця програма має забезпечити зростання економіки. І це ви можете контролювати».

У свою чергу, Ганна Герман (ПР) поцікавилась у міністра закордонних справ, як справи з будівництвом пам'ятника жертвам голодомору у Вашингтоні (як відомо, цього року відзначатимуть 80-ті роковини трагедії). За словами Леоніда Кожари, міністерством подані пропозиції щодо змін до держбюджету. «Сподіваємося, необхідну суму у розмірі 20 млн. буде виділено», — сказав він.

Загалом годину запитань до уряду опозиціонери назвали «повною ганьбою і бутафорією». А комуністка Оксана Калетник «парафіноюю». «Хотілося б поставити запитання і почути на нього фахову відповідь», — зауважила вона.

Після перерви, оголошеної на вимогу опозиції, Верховна Рада припинила депутатські повноваження міністра оборони Павла Лебедева. За це рішення проголосували 239 депутатів.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=284401>

«У нас к президенту вопросы, а не к этим парням из правительства!»

Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

В пятницу правительство Николая Азарова в Верховной Раде ответило на вопросы народных депутатов. Наибольшее недовольство парламентариев вызвала министр социальной политики Наталия Королевская, обвинившая оппонентов в попытках ввезти на территорию Украины контрабанду под видом гуманитарной помощи. Господин Азаров не остался в долгу — в экономических проблемах страны он обвинил правительство Юлии Тимошенко. К концу заседания господину Азарову неожиданно удалось укрепить свои позиции: представители Компартии, еще в четверг обещавшие голосовать за отставку Кабинета министров, объявили, что не будут этого делать.

Выступление премьер-министра Николая Азарова в Верховной Раде с отчетом о проделанной работе было условием оппозиции для разблокирования работы парламента (см. "Ъ" от 19 марта). В пятницу утром премьер Николай Азаров, первый вице-премьер Сергей Арбузов, другие члены Кабинета министров заняли свои места в парламентской ложе правительства. Однако вместо господина Азарова председатель Верховной рады Владимир Рыбак пригласил за трибуну министра социальной политики Наталию Королевскую. «Большинство письменных вопросов от депутатских фракций правительству относится к компетенции Министерства социальной политики», — пояснил спикер.

Впрочем, выступление министра, которое длилось 10 минут, не дало депутатам ответов на большинство их вопросов.

— Сейчас на границе стоит 519 гуманитарных грузов, не растаможенных с начала года! Не получают подарки дети-сироты, инвалиды и диабетики... Лучше занимайтесь конкретными вещами, а не рассказывайте нам тут общие фразы! — заявил народный депутат Андрей Павловский («Батьківщина»).

Ответ госпожи Королевской оказался не менее резким:

Оппозиция собрала необходимое количество подписей для принятия резолюции о недоверии правительству...

— Мы с вами хорошо знаем, что на протяжении многих лет гуманитарные грузы использовались как коридор поступления в страну контрабанды. Если вас интересуют вопросы, когда красный кабриолет Audi будет доставлен 85-летнему ветерану, то он не будет доставлен! Контрабанда через гуманитарку не пройдет! Ясно? Спасибо!

Ответы министра вызвали негодование у представителей не только оппозиции, но и Партии регионов.

— Вы (Николай Азаров.— “Ъ”), пожалуйста, нам Королевскую больше сюда не приводите! Потому что такой тон, который министр позволяет себе с народными депутатами, вместо того чтобы налаживать диалог, работает в обратном направлении! — заявила народный депутат Анна Герман (Партия регионов).

Выступления министра здравоохранения Раисы Богатыревой и первого заместителя министра финансов Игоря Мярковского народные депутаты слушали без особого интереса, многие из них разгуливали по кулуарам или коротали время в парламентском буфете.

— Пойду послушаю, что там Раиса рассказывает,— вздохнул народный депутат Владимир Бойко (Партия регионов), неохотно покидая комнату отдыха.

Представители оппозиции, которые утром зарегистрировали в Раде проект постановления об отставке Кабинета министров, вели себя необычно спокойно. Размеренную работу парламента нарушала только фракция «Свобода», выкриками требуя от своих политических оппонентов выступать на украинском языке. В активное наступление фракции меньшинства перешли только после того, как народные депутаты от Партии регионов, скандируя «Фашисты! Фашисты!», помешали народному депутату Юрию Михальчишину («Свобода») задать вопрос Николаю Азарову.

— У нас вопросов к этому правительству нет! Первая, хорошая новость: это правительство появится в сессионном зале уже на следующей неделе. Плохая: оно появится, потому что оппозиция зарегистрировала резолюцию о недоверии правительству! Вас надо гнать в отставку! — заявил глава фракции «Батьківщина» Арсений Яценюк. Его выступление представители оппозиции встретили бурными аплодисментами.

Николай Азаров своего недовольства не показал, но при первом же удобном случае жестко ответил.

— Я хочу сказать, что, к сожалению, у некоторых руководителей оппозиции память коротка! Я хочу спросить господина Яценюка, как, когда он работал председателем Верховной рады, можно было прожить на пенсию в 545 грн и на минимальную зарплату в 633 грн? — негодовал господин Азаров. Не дожидаясь ответа, премьер продолжил: «Когда у правительства Тимошенко была какая-то достойная программа?»

— Не вспоминайте про Юлию Тимошенко! — закричала народный депутат Александра Кужель («Батьківщина»).— Вы уже сделали так, что она за решеткой, и подвергаете ее пыткам! За это вам с президентом позор!

Представители оппозиции оказались недовольны ответами премьера и решили вызвать в парламент президента Виктора Януковича. «Вы (Николай Азаров.— “Ъ”) ни на что не влияете в стране! В стране имеет влияние только президент Янукович. И поэтому оппозиция, в соответствии с законом и Конституцией, хочет увидеть главу государства. У нас к нему вопросы, а не к этим парням из правительства!» — резюмировал Арсений Яценюк. Николай

Азаров тем временем, пожав руку спикеру Владимиру Рыбаку и его заместителям Игорю Калетнику (Компартия) и Руслану Кошулинскому («Свобода»), спокойно вышел из зала.

В Партии регионов назвали невыполнимым требование оппозиции о личном выступлении Виктора Януковича в сессионном зале. «Президент придет в парламент, когда это будет парламент, а не цирк, где есть оскорбления и выкрики!» — заявил «Б» народный депутат Владимир Олійник (Партия регионов). Когда все члены Кабинета министров покинули зал, выяснилось, что фракция Компартии, еще в четверг обещавшая проголосовать за отставку правительства (см. «Б» от 22 марта), резко изменила свое мнение. «Они (оппозиция.— «Б») были во власти и занимались тем же, что и нынешнее правительство: набивали свои карманы. Все это (резолуция о недоверии Кабмину.— «Б») популистские заявления и не больше!» — заявил «Б» глава фракции КПУ Петр Симоненко.

<http://www.kommersant.ua/doc/2153908>

Отложенный протест, или Кому нужны выборы в Киеве?

Инна Ведерникова, «Зеркало недели. Украина»

Отмена столичных выборов всем трем оппозиционным силам выгодна как информационный повод для массовых акций в столице, которые должны увенчать ее пока не слишком впечатляющий проект "Вставай, Україно!"

В четверг Верховная Рада приняла за основу Постановление о проведении очередных выборов в Киеве. Днем ранее регионалы обратились в Конституционный суд с демонстративной просьбой растолковать многослойное и противоречивое законодательство Украины. Слишком часто власть, и не только нынешняя, желая взять под контроль столицу, подгоняла Конституцию и законы под чей-то рейтинг или амбицию.

Но теперь ясно, что окончательное решение о выборах в столице подвешено на крючок коллективного подручного президента Януковича — Конституционного суда Украины. Кстати, злые языки утверждают, что "17 из ларца" получили не только депутатское обращение, но и драфт правильного ответа.

Как, впрочем, понятно и то, что таким вот коварным способом Банковская начала реализацию давно разработанного сценария "Выборы в Киеве-2015".

Однако ирония в том, что произошло это знаменательное событие благодаря компромиссу между властью — узурпатором местного самоуправления в столице, и оппозицией — непримиримым борцом за поправленные права и свободы тех же киевлян.

Ключевой вопрос: что двигало оппозицией, и куда она движется в свете вполне прогнозируемого решения КСУ? Ей нужны выборы в Киеве или что-то изменилось? Ее пламенный протест только отложен или окончательно отменен?

Давайте попробуем внимательно проанализировать мотивы и действия всех заинтересованных сторон этой тестовой истории.

Власть. Здесь все и давно понятно. Партии регионов выборы в Киеве не нужны ни при каких обстоятельствах. Проект "Хороший хозяйственник Попов" провален. История с парламентскими выборами, реальными и подставными кандидатами в народные депутаты во главе с "последним героем Довгим" окончательно утопила столичную амбицию хозяйина Банковской. Более того, если копнуть еще чуть глубже, то очевидно, что сегодня у Семьи нет никаких шансов закрепиться в столице. У Януковича нет ни своего кандидата в мэры, ни своей сети под выборы, ни своего пула кандидатов в депутаты Киевсовета.

Все это есть у президентского фланга Левочкин—Фирташ, выстраивающего собственную дуалистическую линию игры как в парламенте, так и в контактах с оппозицией и ее возможными "едиными" кандидатами в Киеве. Ну, и какой смысл Януковичу менять "человека Левочкина" на "человека Левочкина"?

Итак, основная ставка регионалами сделана — Конституционный суд. Вряд ли стоит в очередной раз влезать во все юридические тонкости, в которых придется разбираться самым

честным и справедливым судьям в мире. Столько написано-переписано на этот счет, в том числе и ZN.UA. Достаточно сказать, что вопрос даты и статуса (очередные-внеочередные) выборов мэра и Киевсовета давно лежит в политико-правовой плоскости. За последние восемь лет дважды кардинально менялась Конституция, неоднократно в Основной Закон вносились частичные изменения, законы о выборах также перманентно корректировались в зависимости от политической составляющей и карманных решений КС. В итоге, обопрешься на одну норму — нарушишь другую.

В тоже время любому мало-мальски вменяемому юристу понятно: если опираться на демократические основы, заложенные Конституцией, то, несмотря ни на какие коллизии, "срок полномочий любого представительского органа может быть сокращен, но ни в коем случае не продлен". Как, впрочем, понятно и то, что второго июня полномочия Киевсовета истекут, и любые решения совета и мэра станут нелегитимными. То есть выборы должны состояться не позднее второго июня, и любое политико-правовое решение, касающееся выборов в Киеве, должно проистекать из этого. А если КСУ и может чем-то помочь депутатам от ПР, то теперь лишь в определении срока окончания каденции вновь избранных мэра и совета. Либо речь пойдет о 2015-м — тогда все очередные местные выборы в стране будут проходить одновременно, как и предписано законом о выборах. Либо о 2018-м, что оставит Киев в исключительном положении. Точка. Все остальное — от лукавого.

У власти были правовые и политические предпосылки для проведения внеочередных выборов в Киевсовет (официальные заявления главы столичной администрации Попова о преступных решениях Киеврады, стоивших Киеву 70 млрд грн, сотни протестов прокуратуры, выводы ВСК парламента и пр.), а после отставки Черновецкого летом прошлого года — и очередных выборов мэра. Однако она до сих пор этого не сделала. Следовательно, решение принято, и обращение в КСУ накануне окончания каденции Киевсовета — не что иное, как желание вообще избежать выборов.

По нашей информации на Банковой рассматривают два варианта: не проводить выборы в Киеве вообще до 2015 г. или провести выборы мэра без Киеврады. Разумеется, без объединения полномочий мэра и главы администрации. И уж, конечно, без передачи всей полноты исполнительной власти от назначенного президентом главы КГГА всенародно избранному мэру. Получается, такой себе мэр-пэр без власти. Зато власть — с главой администрации и старым ручным Киевсоветом, который другим для регионалов априори быть не может. Иначе они просто теряют Киев.

Некоторые эксперты отчего-то убеждены, что власть никогда не пойдет на такой беспрецедентный шаг, потому что Киевсовет — представительский орган. "Можно не избирать мэра, но совет — никогда!.. Это прямая узурпация власти. ЧП мирового масштаба, ни Штаты ни Европа это не допустят...". Однако хозяин Банковой уже изрядно подразнил и Штаты, и Европу. Ну, и что?

Вероятнее всего, ни выборов мэра, ни выборов Киевсовета, в текущем году не будет. Дело в том, что вопреки расхожему мнению, 48 нардепов 19 марта отправили в КС запрос не только и не столько о Киеве как таковом. По сути, они попросили официально растолковать, должны ли все очередные местные выборы проходить одновременно. А поскольку парламент рассматривал постановление об очередных выборах в столице, то ответ КС легко прогнозируем: все очередные местные выборы в Украине должны проводиться одновременно. То есть в 2015-м. И власть с легкостью на это решение обопрется.

Оппозиция. Здесь сложнее. Потому как выше упомянутый компромисс "Батьківщини", "УДАРа" и "Свободи" с властью начинает приобретать четкие очертания — три фракции проголосовали за принятие постановления об очередных выборах в первом чтении. Цель сговора — решение совершенно разных публичных задач.

Начнем с Виталия Кличко. Публичная двойственность позиции лидера УДАРа по отношению к столице (где он и сделал себе политический имидж) в первый раз была обнаружена в момент самопроизвольной отставки Черновецкого. Уже тогда самый рейтинговый кандидат в мэры изменил направление своего основного удара и начал

использовать тактику уклонения от прямых вопросов: пойдет он в мэры, в парламент или в президенты?

Признаюсь, в ринге подобный прием выглядит техничнее, нежели получилось у Виталия в политике. Честного ответа киевляне год назад не услышали. Зато увидели, как прозорливо Кличко привязал свою позицию к дате выборов мэра, которую по понятным причинам, назначать не торопились. Подтолкнуть ее ни у Кличко, ни у переживающей сложный объединительный процесс оппозиции как-то не получилось. В итоге, проект постановления народного депутата Владимира Яворивского о проведении очередных выборов мэра и внеочередных Киевсовета не нашел поддержки у оппозиционеров.

Все сроки были затянуты. Рада спокойно ушла на каникулы. А Кличко — в парламентскую избирательную кампанию. Параллельно оппозиция продолжала дежурно ратовать за скорейшие перевыборы в Киеве и возвращение столице местного самоуправления путем возвращения мэру полномочий.

Поствыборное переформатирование парламента и отсутствие у партии власти стабильного большинства подарило Киеву новую надежду. На оппозицию. Однако на этот раз борьба за "кнопку", безусловно, важная, снова отвлекла силы и возможности от Киева. Более того, обострившаяся конкуренция между Яценюком и Кличко за лидерство в рейтинге оппозиционеров превратило Киев в дополнительную площадку для соперничества. Что, понятно, на руку власти. Начался любезный обмен мнениями, кому на какого мэра идти, а также громкие заявления, в озвучивании которых на этот раз принимал участие и лидер "Свободы" Олег Тягнибок. Мол, если Кличко предаст киевлян, то я сам... и так по нарастающей. "На тобі, небоже, що мені негоже..." Кличко же предавать киевлян и на этот раз не собирался. Выдвинув все тот же тезис о дате выборов, после оглашения которой, он якобы и объявит о своем судьбоносном решении.

Таким образом, к минувшему понедельнику стороны пришли в таки разблокированный парламент, каждая — со своим видением развития ситуации в столице. И здесь, на первый взгляд, публичная тактика Яценюка (которому нечего терять — он ведь не обещал киевлянам идти в мэры) выглядела эффективнее увильвающей стратегии Кличко.

Яценюк предложил свой рецепт победы: никаких изменений законодательства, никакого объединения полномочий и волокиты. Только постановление о выборах, единый кандидат (фамилия Кличко, понятно, технологично повторяется) и победа. Тогда оппозиционный мэр и совет жестко блокируют позицию Попова. Затем давление на власть с требованием отдать исполком мэру, а главу КГГА наделить функциями префекта. Именно в столице будет дан старт реформе местного самоуправления. Учитывая стремление власти затягивать время, такой наступательный блицкриг оппозиции во главе с Яценюком, при условии, что она готова отстаивать Киев так же, как и "кнопку", мог иметь эффект.

Кличко же, вынужденный защищаться от мэрства, на согласительном совете заявляет о двух обязательных условиях поддержки и участия представителя его партии в выборах мэра: два тура и объединение полномочий мэра и главы КГГА. При этом понимая, извините за тавтологию, что все понимают: власть на это никогда не пойдет. А своих голосов у оппозиции нет. Более того, если два тура — нормальная европейская норма для выборов мэра, то объединение полномочий — поразительная недалёковидность, продиктованная исключительно желанием посадить на престол своего ставленника, который будет править как Черновецкий. В четырех ипостасях — избранного громадой городского головы, главы администрации, руководителя исполкома и председателя совета. Такой "сам себе режиссер". С учетом попыток лидера УДАРа в качестве единого кандидата от оппозиции лоббировать на пост мэра своего брата Владимира в расчете на то, что "большинство киевлян не отличают одного Кличко от другого...", демократичный образ Виталия несколько размывался.

А теперь — самое интересное. Позиции наших непримиримых соперников (власть и оппозиция) и союзников (Кличко—Яценюк) пересеклись и закончились дружным голосованием за постановление об очередных выборах в первом чтении. С одной стороны, при отсутствии

необходимых голосов, как у власти, так и у оппозиции, подобный компромисс действительно дает оппозиционным лидерам время перегруппировать силы, выработать согласованную тактику, определиться с единым кандидатом. Причем надежду на исполнение этой фантазии даровал вдруг сам Кличко. Выступая на заседании ВР, лидер УДАРа уже не выдвигал никаких условий, чем даже ввел в замешательство некоторых регионалов. Кличко призвал голосовать постановление в первом чтении, рассматривать по сокращенной процедуре и в перспективе отстаивать выборы.

Важный момент: согласно регламенту, принятие постановления (в отличие от закона) не предполагает процедуры двух чтений. Подобный акт одобряется сразу в целом, при условии, что парламент не принимает отдельного решения по этому поводу. В данном случае парламент такое решение принял, проголосовав за то, что постановление по киевскому вопросу пройдет два чтения. Вопрос, почему оппозиция пошла на это, остается открытым.

По мнению многих наблюдательных депутатов, интрига заключается в том, что и Кличко (кстати, автор проголосованного в первом чтении постановления), и Яценюк, некогда проигнорировавшие инициативу Яворивского о внеочередных выборах, не оставляющую маневра для власти, на этот раз знали, что дают Банковой голевой пас. Ибо в постановлении речь шла именно об очередных выборах. То есть вопрос о том, плановые они или досрочные (вокруг чего, собственно, ломалось столько копий), отпадает сам по себе. В результате власть, руками КСУ, используя одну из существующих правовых коллизий (а все очередные выборы в Украине, напомним, железно должны проводиться раз в пять лет и одновременно!), с легкостью перенесет выборы в Киеве на 2015 год. Дабы унифицировать с остальными местными выборами. О возможности чего, кстати, глава фракции ПР г-н Ефремов достаточно откровенно предупреждал ровно год назад.

"Ну что вы, Кличко не плавает так глубоко, — спорят некоторые эксперты. — Намерение провести очередные выборы — это всего лишь желание дать все полномочия своему представителю, который будет править не полтора года, а пять лет". Могла ли оппозиция, учитывая, что срок полномочий Киевсовета уже истекает, ставить вопрос о досрочных выборах, чтобы получить шанс провести их в этом году? Теоретически да, но для этого требовалась более сложная процедура. В любом случае, наверное, оппозиции не следовало брать на себя инициативу внесения законопроекта о проведении очередных выборов в столице.

Впрочем, обыватель не будет разбираться в юридических тонкостях и особенностях политических интриг. И взаимного подыгрыша власти и оппозиции не заметит. Как отреагируют критически настроенные граждане на возможную отмену выборов? Есть власть, грубо лишившая киевлян законного права при помощи "ручного" суда. И есть оппозиция, это право киевлян защищающая.

Попробуем подытожить. Власть не заинтересована в выборах мэра и Киевсовета, у Януковича нет своего кандидата, и его вполне устраивает этот состав столичного представительского органа. В новом может оказаться куда больше представителей оппозиции. Для того, чтобы взять будущий совет под контроль, потребуются дополнительные силы, средства и договоренности.

Кличко вправе рассчитывать на увеличение своего представительства в Киевсовете. Но выборы мэра ему не нужны. Сам он участвовать в них не хочет, тем более, что новый городской голова получит руль менее, чем на два года. И будет делить его с главой КГГА, контролируемым Банковой. Отмена выборов мэра упростит лидеру "ударовцев" жизнь — ему не нужно будет реагировать на "дружеское третирование" со стороны партнеров по оппозиционной тройке, не придется объяснять киевлянам, почему он уклоняется от схватки. Можно будет не отвлекаться от главной цели — президентства, которой временное мэрство может только помешать. Более того, фактическая отмена выборов руками КС дает Кличко замечательный шанс критиковать власть за игнорирование интересов киевлян.

Яценюку выборы не нужны. Своего кандидата в мэры нет. Есть Порошенко, перед которым у Арсения Петровича и Ко есть ряд обязательств. Петр Алексеевич оказал посильную помощь ОО, но долг пока не вернули. В этой ситуации "Батьківщина" могла бы поддержать Порошенко, но пришлось бы согласовывать его кандидатуру с партнерами. При этом ни один

из троих потенциальных кандидатов в президенты, ни Кличко, ни Тягнибок, ни сам Яценюк, не хочет увеличения числа соискателей звания главы государства, не хочет превращения "тройки" в "четверку". И так тесно. В Киесовете "Батьківщина" теоретически может потерять, в первую очередь, за счет предположительно высокого результата "Свободы".

Тягнибоку сотоварищи выборы Киевсовета не помешали бы. Показательные штурмы мэрии и Гостиного двора — очевидный предвыборный ход. Своя ячейка в городском парламенте — хорошее подспорье. Но возможностей повлиять на ситуацию самостоятельно у "Свободы" нет. Как нет у нее и собственного кандидата в мэры.

Отмена столичных выборов всем трем оппозиционным силам выгодна как информационный повод для массовых акций в столице, которые должны увенчать ее пока не слишком впечатляющий проект "Вставай, Україно!" Уличный протест оппозиции в защиту Киева намечен на начало апреля, троица рассчитывала, что к этому времени запрещающее решение КС уже будет обнародовано. Но, по имеющейся информации, вердикт судей планируют явить народу лишь к концу мая, так что противникам режима придется пересмотреть свои планы.

С другой стороны, то, что борцы с режимом оставляют Киев без "своего" мэра, способно усложнить борьбу с кандидатом от власти любому претенденту от оппозиции. Чтобы понять, как много зависит от позиции градоначальника, достаточно вспомнить Омельченко времен Майдана...

Самое грустное в этой истории то, что интересы киевлян, их право иметь законную, легитимную, ими избранную власть, похоже, всех участников запутанного процесс заботит менее всего. Или мы ошибаемся?

<http://gazeta.zn.ua/internal/otlozhennyy-protest-ili-komu-nuzhny-vybory-v-kieve-.html>

Украинцы готовы к протесту

Татьяна Ивженко, "Независимая газета"

Украинская оппозиция собирается внести на рассмотрение Верховной Рады закон о процедуре импичмента президенту, а также отправить в отставку правительство. Реализация революционных планов намечена на начало следующей недели, сразу после второй волны акций «Вставай, Украина!». Власть считает, что оппозиционные лидеры, готовясь к президентским выборам, расшатывают ситуацию в стране.

Три самых ярких оппозиционных лидера – Виталий Кличко, Арсений Яценюк и Олег Тягнибок – публично демонстрируют единство. Но, как утверждают эксперты, каждый из них стремится получить роль единого кандидата от оппозиции на выборах президента в 2015 году. Внутренняя конкуренция порождает все новые инициативы, предлагаемые одной оппозиционной силой и подхватываемые двумя другими.

Директор политических программ Института Горшенина Евгений Курмашов на недавнем круглом столе в Киеве напомнил, что идея Яценюка о начале акции «Вставай, Украина!» родилась сразу после блокирования парламента по инициативе партии Кличко, которая добивалась персонального голосования депутатов. Эта идея нашла широкую поддержку общества, что позволило Кличко нарастить президентский рейтинг. И в середине марта Яценюк и Тягнибок выступили с революционными речами перед жителями Винницы, Ужгорода, Львова. С 28 по 30 марта акции «Вставай, Украина!» запланированы в Ивано-Франковске, Тернополе и Черновцах. Теперь в митингах примет участие и Кличко.

«События последних месяцев показали, что каждый из членов оппозиционного триумvirата готов побороться за право называться лидером объединенной оппозиции и доказать, что именно его кандидатура достойна на выдвижение кандидатом в президенты в 2015 году от оппозиции. То, что мы наблюдаем сегодня, – это фактически праймериз в оппозиционной среде», – отметил Курмашов.

На этом фоне Виталий Кличко вспомнил о предвыборном обещании своей партии провести через парламент закон об импичменте президента. Дело в том, что украинская Конституция предполагает возможность досрочного смещения с поста президента. Однако специального закона, позволяющего реализовать эту возможность, в стране нет. Кличко заявил: «Мы требуем включить вопрос в повестку дня Верховной Рады и принять закон на ближайшем заседании, 2 апреля».

Руководитель Центра прикладных политических исследований «Пента» Владимир Фесенко отметил, что такой закон Украине необходим – хотя бы потому, что его наличие предусматривается Конституцией страны. Но он выразил сомнение, что оппозиции, не контролирующей большинство, удастся утвердить документ. Даже если это произойдет, у президента останется право по формальным причинам наложить вето на принятый парламентом закон. А для преодоления вето необходимо 300 депутатских голосов, которых у оппозиционных сил в Верховной Раде нет. Эксперт напомнил, что в период правления Кучмы и Ющенко предпринимались попытки принять закон об импичменте, но сделать это никому не удалось.

Более реалистичной задачей кажется отставка правительства, на которую нацелилась оппозиция: в пятницу лидеры оппозиционных фракций сообщили, что собрали 174 подписи под требованием рассмотреть в парламенте резолюцию о недоверии кабинету министров. Эксперты сомневаются, что предложения оппозиции будут с надеждой восприняты обществом. Но отмечают, что в стране нарастают протестные настроения, а акции оппозиции позволяют людям выплеснуть недовольство.

http://www.ng.ru/cis/2013-03-25/2_ukraina.html

Интернет-ЗМІ

«Регионалы» потеряли контроль

Олег Полищук, Comments.ua

Пленарная неделя показала: у власти фактически отсутствует парламентское большинство.

Иронии говорящих голов Партии регионов не было границ, когда вместо лишнего депутатского мандата Сергея Власенко принял присягу нардепа управляющий партнер адвокатского объединения «Немесид» Роман Стаднийчук, идущий далее по партийному списку «Батькивщины». «Чего вы боролись целую неделю, не работали, если сегодня так бесславно сдали своего товарища?» — вопрошал оппозиционеров искрометный «регионал» Нестор Шуфрич. И это при том, что решение Высшего админсуда по Власенко легитимизировал Центризбирком, тем самым разделив с ВАСУ ответственность на фоне подачи «Батькивщиной» жалобы на этот счет в Европейский суд по правам человека.

Шансы на удовлетворение судьями из Страсбурга претензий Власенко изначально выглядят убедительными, но это если следовать формальной логике. «Если партия приняла решение принимать присягу новому депутату, я не понимаю дальнейших действий по судебным делам. Они сами себя дискредитируют тогда в юридическом плане», — заявил лидер фракции ПР Александр Ефремов. Он вообще считает бессмысленным создание временной следственной комиссии ВР (ВСК) по расследованию нарушений на парламентских выборах и при лишении Власенко депутатского мандата. Хотя удовлетворение инициативы оппозиции относительно существования данной ВСК было одним из условий разблокирования парламента во время длительных переговоров, участником которых был в том числе и Ефремов. Впрочем, весь этот «бело-голубой» смех — от реального парламентского бессилия «регионалов», чему уже в первый день возобновления работы ВР нашлось минимум три ярких подтверждения. Первое — это демонстрация не на словах, а на деле победы оппозиционеров в вопросе обеспечения персонального голосования нардепов. Фото- и видеофиксацию «кнопкодавства» теперь проводят с балконов официальные помощники депутатов от трех оппозиционных

фракцій. Ефективним результатом их роботи стало то, що тільки за минулий вівторок опозиціонери тричі добились переголосування в парламентському залі з неустраиваючим ПР і КПУ итогом. А спроба «розібратися з папараці на балконі», підприємята лично «регіоналами» Борисом Колесниковим і Николаем Левченко, була хоть і феєричною, но также безрезультатною.

Во-вторых, вся страна убедилась, что произошло бы в случае реализации угроз ПР о силовом разблокировании трибуны, которыми партийные говорящие головы еще совсем недавно щедро пичкали общественность. Атака «бело-голубых боевиков» во время выступления Олега Тягнибока разве что позволила спикеру Владимиру Рыбаку объявить внеочередной перерыв. Но атакующие так и не смогли подступиться к трибуне и получили хорошую сдачу от «свободовцев». При этом во время драки случился нелюбопытный для «регионалов» конфуз — были сломаны очки и разбита губа у нардепа от «Свободы» Ирины Сех. А подозрение в нападении на женщину пало на одного из самых молодых нардепов от ПР Артема Семенюка (ему 29 лет), который приходится племянником буковинскому губернатору Михаилу Папиеву. И сколько бы его соратница по внутрипартийной «газовой» группе Инна Богословская ни рассказывала о вине самой Сех, которая «с бешеными глазами ломает свои очки и бьет ими в лицо своего коллегу из Партии регионов», а сам Семенюк не призывал Тягнибока принести публичные извинения за обвинение его в нанесении телесных повреждений нардепу Сех (правда, не при личной встрече, а через пресс-службу ПР), значительный имиджевый урон партии власти налицо.

Все случившееся еще как-то можно объяснить неспособностью отдельных провластных депутатов контролировать свои эмоции. А вот третьим и главным подтверждением утраты ПР контроля над парламентом стали, если пользоваться языком футбола, «результаты на табло». На утреннем заседании ВР 19 марта депутаты пытались определить оптимальный вариант повестки дня второй сессии. Спикер Рыбак неоднократно ставил проект, устраивающий ПР и КПУ, на голосование, однако проект не получал достаточного количества голосов. Наконец, на табло высветилась вожаденная цифра «227», но представители «Батькивщины» потребовали переголосування в связи с тем, что имело место голосование карточками отсутствующих на заседании нардепов. Выяснив обстоятельства, Рыбак вынужден был поставить проект на переголосування, которое провалилось. После непродолжительных консультаций лидеров фракций была достигнута договоренность отложить рассмотрение проекта постановления и утвердить повестку дня ВР, составленную на согласительном совете на текущую неделю. За это решение проголосовали 382 депутата от всех фракций.

Таким образом, разблокирование оппозицией парламента не разрешило патовую ситуацию парламентской неработоспособности. С одной стороны, чисто арифметическое сложение количества всех членов фракций ПР (209 мандатов), КПУ (32) и ряда внефракционных (речь, прежде всего, идет о Рыбаке и его первом замае коммунисте Игоре Калетнике, имеющем этот статус сугубо формально) позволяет говорить о существовании провластного большинства в ВР, но, с другой, — «регионалы» не могут обеспечить элементарную явку на работу всех своих нардепов. Единственный выход — наведение дисциплины в своих рядах с помощью дальнейшего распространения «прецедента Вереvского». Однако его использовать можно только в отношении списочников, лишение мандата мажоритарщиков от ПР лишь уменьшит и без того недостающие голоса. Впрочем, прошедшая парламентская неделя обнажила также слабые стороны оппозиции. Частить с блокированием трибуны невыгодно в имиджевом плане, а доводить дело до обретения Президентом полномочий на роспуск ВР — страшно. И вопрос не в том, что оппозиция боится перевыборов. Проблема в отсутствии реального сценария противостояния неадекватным действиям власти вплоть до введения в стране чрезвычайного положения и внепарламентской ревизии Конституции. При этом оппозиционная тройка, вопреки прогнозам недоброжелателей, сохраняет единство. И помогает в этом сама власть, которая своими действиями опять отсрочила априори проигрышные киевские выборы, тем самым избавив Виталия Кличко от трудного выбора, баллотироваться ли ему в столичные мэры или нет.

<http://comments.ua/politics/394251-regionali-poteryali-kontrol.html>

Вибори у Києві: парламент повертається в часи Ющенка

Мілан Леліч, Tyzhden.ua

Вибори у столиці спровокували черговий етап парламентської кризи. Поки влада намагається зберегти контроль над Верховною Радою, опозиція грузне в амбіціях та інтригах.

Парламентська криза в Україні трансформується. Раніше вона сходилась «стінка на стінку», з досить чітким розподілом на своїх та чужих, і бойова меншість була цілком в стані якщо не нав'язати свої умови, то принаймі змусити більшість з собою рахуватись. Тепер же Верховна Рада сьомого скликання більше нагадує свою попередницю часів 2007-2008 років – почасти заблоковану, почасти працюючу, мало спроможну ухвалювати хоч якісь рішення, розпорошену на купу угруповань з украї заплутаними взаємними стосунками.

Втім, на початку пленарного тижня здавалось, що стан перманентної блокади триватиме. Примітивна провокація лідера фракції Партії регіонів Олександра Єфремова, який виступив з трибуни російською мовою, мала фантастичний успіх. Свободівці на чолі з Олегом Тягнибоком негайно підтягнулись до президії і після коротких «перемовин» з комуністами і регіоналами на рівні «ти фашист! – сам ти фашист!», в залі розпочалася досить масштабна бійка. Побачивши перші помаху кулаків, спікер Володимир Рибак негайно оголосив перерву – вочевидь, погоджуючись на посаду, він не уявляв собі, наскільки неспокійним парламентом йому доведеться управляти, і вирішив про всяк випадок втекти з поля бою.

На відміну від попередніх блокувань цього парламенту, нинішнє виглядало відверто безглуздо, адже не мало іншої жодної мотивації, окрім дитячого «а вони нас обзивають». Досить скоро емоції дещо вщухли, але публічне перегавкування між «Свободою» та частиною фракції ПР продовжилось. Важко не погодитись з віце-спікером, свободівцем Русланом Кошулинським, який зазначив Тиждень.ua, що «вимога виступати в парламенті державною мовою і обзивання «фашистами» - неспівставні речі». Але перекрикування виступів один одного (в четвер «Свобода» навіть принесла в залу сирену, у відповідь лідер комуністів Петро Симоненко майстерно «тролив» її, за хвилинний виступ разів із сім переходячи з української на російську і навпаки) – лише додавало хаосу в і без того дестабілізовані парламентські дні.

Причини дестабілізації десь лежать на поверхні, десь приховані за показною єдністю лав: стратегічне питання виборів у Києві, початок активної фази президентської кампанії, в цьому контексті – зростання внутрішньоопозиційної конкуренції та конфлікти всередині «Батьківщини», мовчазне невдоволення «лінією партії» в середовищі регіоналів та афілійованих з ними позафракційних, раптовий сплеск «класової свідомості» у комуністів, викликаний суттєвим обмілінням підконтрольних лівініцям грошових потоків.

Втім, головним на тижні, звісно, було київське питання. Головним настільки, що для опозиції геть затьмарило решту, зокрема й тему позбавлення Сергія Власенка депутатського мандату.

Те, як «злили» Власенка керівництво «Батьківщини», шокувало навіть багатьох пересічних членів фракції. Жодного адекватного пояснення, чому наступний за списком кандидат Роман Стаднійчук безпроблемно склав депутатську присягу, об'єднані опозиціонери так і не надали. А за неадекватністю першою стала версія Олександра Турчинова, який висловив сподівання, що Європейський суд з прав людини, куди Власенко подав скаргу, відновить його депутатський мандат, і у фракції стане на одного нардепа більше (Турчинов, певно, розраховує, що євросуд цим же рішенням збільшить конституційний склад ВР до 451 депутата). Сам Власенко відкрито, в ефірі одного з телеканалів, сказав, що має «певні сумніви» у щирості дій своїх (колишніх?) соратників – бо Стаднійчук звільнився з роботи якраз у день подачі у ВАСУ позову про позбавлення Власенка повноважень. Чи то вирішив перестрахуватися, чи то точно знав, чим ця історія закінчиться, і в опозиційному середовищі знав не один.

Дана ситуація оголила давно тліючий в Об'єднаній опозиції конфлікт між Юлією Тимошенко й досить нечисленною і порівняно маловпливовою групою орієнтованих безпосередньо на неї нардепів – та «фронтовим» угрупованням Арсенія Яценюка і Миколи Мартиненка, котре впевнено перебирає на себе контроль над усією «біло-сердечною»

партструктурою. Як повідомили Тиждень.ua одразу декілька джерел в ОО, Тимошенко з недавніх пір майже відмовилась від спілкування з соратниками і цілком справедливо звинувачує їх у небажанні навіть не робити реальні кроки щодо її звільнення, а й елементарно артикулювати цю тему. Відверта другорядність теми звільнення політв'язнів на оголошених опозицією акціях «народного повстання» тому зайвий доказ.

Фракція «Батьківщини» тріщить, але поки не розвалюється, і зберігає єдність принаймні щодо таких стратегічних питань, як київські вибори. Інтерес її керманіча Яценюка очевидний. Якщо не вдасться випхати у мери Віталія Кличка і тим самим спалити його президентські шанси – висувати кандидатом Петра Порошенка, який у випадку перемоги зможе забезпечити Яценюку підтримку під час президентських перегонів у 2015-ому. Сам Кличко, або ж його політтехнологи, все чудово розуміють – звідси ідея штовхати в мери його молодшого брата, що апіорі виглядає знуванням не лише над соратниками по опозиційному табору, але й над пересічними киянами. «Свобода», у свою чергу, змогла не розгубити отримані на парламентських виборах електоральні аванси, і участь у мерських перегонах (найчастіше кандидатом називають Андрія Ілленка) та фініш з непоганим результатом додадуть капіталізації як партії в цілому, так і її лідерів зокрема (обіцянка Олега Тягнибока особисто балотуватись в мери (...), якщо він матиме таку нагоду, все ж таки видається блефом).

З таких стартових майданчиків опозиціонери підійшли до початку «війни за Київ» у сесійній залі. Але потім почались маневри.

Неузгодженість дій опозиційних фракцій проявилася вже під час затвердження порядку денного сесії. То «УДАР» проголосує «за», а «свобода» і «Батьківщина» - проти, то «за» голосують «УДАР» з «Батьківщиною», «Свобода» утримується.

В будь-якому разі, голосів регіоналам не вистачає. Виступ Олександра Єфремова перед своєю ж фракцією, котрий випадково потрапив у ЗМІ, відмінно ілюструє кризу серед синьобілих. «Немає красивих і некрасивих. Створюється таке враження, що одні боги, а другі – повинні щось робити. І повірте, потрібно жорстке ставлення до цього питання. Або ми колектив, або хто не хоче бути колективом...», - відчайдушно звертався Єфремов до соратників, котрі вже не хочуть бути слухняним «колективом кнопкодавів», як у минулому скликанні. Керівництво ПР мобілізує в Раду усіх, «під куполом» з'являються навіть такі одіозні персонажі, як Юрій «Снакієвський» Іванющенко – але голосів все одно не вистачає. Позафракційні мажоритарними теж почали демонструвати норів, відчувши власну значущість.

Але найбільша проблема регіоналів в тім, що в скрутний момент їх підвели комуністи. Керівництво чи не найбільш дисциплінованої за усі скликання фракції добре відчуло ситуацію. Зараз комуністи для ПР грають роль «золотого прикупу», як «блок Литвина» в минулому скликанні грають роль «золотої акції» - але вже для всіх.

Переможна хода «Сім'ї» зачепила і лєнінцїв. Їхній представник Ігор Калетник вимушено перейшов з посади керівника митниці на, можливо, більш престижну, але точно менш грошовиту посаду віце-спікера. З фінансовими потоками стало важче, класова свідомість прокинулася. Комуністи згадали про свій електорат, і поставили вимогу: жодних голосувань, поки не буде скасовано пенсійну та медичну реформи. Вимога очевидно нездійсненна – але вигідна для торгів з партією влади. Поки що комуністи саботують – тож торги, певно, тривають.

Тим часом, боротьба за вибори у Києві тривала (тут комуністи точно поза грою). Розгляд питання про вибори столичного голови та Київської міськради перенесли з вівторка спочатку на середу, а потім вже з середи на четвер. Гальмували процес суто другорядні питання, на кшталт виборів у Василькові Київської області чи Алчевську – Луганської.

Впродовж трьох днів баталій Тиждень.ua зібрав чимало пояснень цього, винятково у формі чуток, версій, гіпотез або розповідей «не під запис» (бо ж «на диктофон» усі опитані нардепи, як один, декларували лише відданість «демократичним принципам»):

- опозиція, уся разом, торгується з Андрієм Ключевим (секретар РНБО і віртуозний перемовник регіоналів) на предмет отримання матеріальних, і не тільки, бонусів за «злив» виборів у Києві;

- регіонали хочуть провести лише вибори мера, без виборів Київради, і таким чином «втопити» у комунальних проблемах будь-якого опозиційного мера з президентськими амбіціями, бо за ворожої міськради і без повноважень той буде безсилим;

- регіонали пропонують обирати мера лише зі строком повноважень до 2015-го року, що відлякне головних опозиційних кандидатів і відкриє прямий шлях до мерства нинішньому очільнику КМДА Олександру Попову, у якого більших амбіцій немає;

- Яценюк з Тягнибоком бояться, що Конституційний суд скасує результати виборів мера у разі перемоги на них Кличка – той, по-перше, виконає перед киянами свою обіцянку піти у столичні керманічі, по-друге, не «спалить» себе як кандидата у президенти;

- Яценюк з Кличком хочуть просунути в мери представника «Свободи», щоб отримати, відповідно, більшу квоту у міськраді, і, як наслідок, можливість розпоряджатися ресурсами міста через посади в комісіях Київради;

Зрештою, київське питання дійшло до розгляду в сесійній залі. Опозиція вимагала від спікера прийняти постанов про призначення вибрів мера і ради в цілому. Регіонали тут опинилися в кращому становищі – бо тепер вже їх опоненти мали вишукувати необхідні для цього 226 голосів. Цілком очікувано не знайшли – синьо-білі виступали за те, щоб остаточно ухвалити відповідне рішення вже після вердикту КС, а поки що голосувати відповідну постанову лише у першому читанні.

Опозиція пішла на принцип і спіймала облизня – голосів за призначення виборів у Києві їй очікувано забракло. Тому довелося піти на поступки регіоналам – і після перерви погодитись на їхній варіант, який передбачає лише попереднє схвалення 2 червня як дати загальних київських виборів. Ухвалення постанови такого типу в два етапи суперечить Регламенту ВР – але депутатів, насамперед опозицію, це мало хвилювало. Події в парламенті вони намагалися представити як свою перемогу, що одраз донесли журналістам.

«І кого наші вожді намагаються цим обманути (в оригіналі було грубіше слово – Ред)?» - відверто заявив Тиждень.ua один з опозиційних діячів другого ешелону. І він має рацію: тепер у цілковито підконтрольного Банковій Конституційного суд є два шляхи: або перенести вибори на 2015-й, або просто відкласти розгляд питання на невизначений час, що майже ідентично за наслідками (для довідки: 48 депутатів від ПР звернулись до суду з проханням витлумачити норми Конституції щодо проведення київських виборів, оскільки усі місцеві вибори, за Основним Законом, проводяться в оди день, то КС легко перенесе волевиявлення киян на 2015-й, коли місцевих депутатів обиратиме провінція).

Як розповіли Тиждень.ua джерела в «Свободі», тягнибоківці пропонували наступний сценарій: поки вибори мера Києва та Київради не будуть призначені на найближчий час, опозиція має самоусунутись від будь-яких голосувань і тим самим довести відсутність більшості у регіоналів. «Тут навіть блокувати нічого не потрібно – просто не голосувати, і все. Але наші «союзнічки» відмовились», - розповів Тиждень.ua один із оінформованих свободівців.

Однак київські вибори зараз повністю перебувають в заручниках президентських амбіцій опозиційних лідерів. Організована Яценюком та Тягнибоком акція «Вставай, Україно!» природно змушує Віталія Кличка віддалятися від опозиційного табору – значна частина його електорату на президентських виборах (насамперед «помірна», котра у 2010-ому голосувала за Сергія Тигіпка, а зараз шукає альтернативу як помаранчевим, так і біло-синім) – просто не сприйме його участі у спільних акціях з «фашистами» Тягнибока.

Досі Кличко знаходить відмовки – поки двоє його партнерів по опозиції організували початок «народного повстання», сам він перебував з візитами за кордоном, де говорив про санкції проти керівництва України. Але вже наступного тижня, коли лідери «Батьківщини» і «Свободи» знову поїдуть по регіонах збирати чергові «народні віче», Кличку треба буде визначатись: чи зберігати й далі видимість опозиційної триєдності, чи починати абсолютно самостійну гру.

І це має стати початком розколу опозиційного табору, оптимізм якого базується на всезагальному невдоволенні правлінням Януковича, високому рейтингу недовіри до президента, і, відповідно, запиті виборців на альтернативу. А поки що Тягнибок на спільних

опозиційних брифінгах вже не приховує іронічну посмішку, слухаючи плутані відповіді Кличка.

<http://tyzhden.ua/Politics/75278>

Регионалы могут проиграть перевыборы в Севастополе

Виталий Червоненко, «Главком»

После трехмесячного совместительства министра обороны Павла Лебедева таки лишили депутатского мандата. На фоне прецедента с лишением мандата Сергея Власенка, история с совместительством Лебедева выходила не только за рамки закона и Конституции, но и элементарного приличия.

Хотя решение уволить Лебедева было не простым – он ведь избирался в мажоритарном округе, и в случае лишения его мандата просто так следующий по списку регионал не зайдет – нужны новые выборы. А это чревато для Партии регионов целым рядом неприятностей.

Казус Лебедева

Напомним, 24 декабря 2012 года Виктор Янукович отправил во власть пять новоизбранных народных депутатов. В том числе, неожиданно даже для некоторых соратников, и Павла Лебедева – в Минобороны. На следующий же день вопрос о лишении мандатов четырех из них вынесли в сессионный зал. Ключева, Акимову и Табачника уволили без проблем. С Прасоловым произошла заминка – не хватило голосов. Случайно или умышленно – не известно, но спустя две недели мандат у него таки отобрали.

С министром обороны все было иначе. Вопрос о лишении его депутатского мандата так и не поднимался. Долгое время невозможно было понять, где же затерялось заявление Лебедева о сложении депутатских полномочий, если таковое вообще имелось.

Все дело в том, что на прошедших парламентских выборах Лебедев стал депутатом не по списку Партии регионов, он выиграл 224 округ в Севастополе. А значит, после того как он сложит мандат, в Севастополе будут новые выборы. Ведь статья 16 закона о выборах народных депутатов гласит, что как только мажоритарий лишается мандата, ЦИК самостоятельно на протяжении 30 дней объявляет новые выборы. Без участия Верховной Рады. И пройти они должны в двухмесячный срок со дня принятия решения Центризбиркома. Получается, что выборы в Севастополе пройдут не позже 22 июня 2013 года.

«Лебедев подал заявление о досрочном прекращении полномочий. Сегодня ВР приняла соответствующее решение. На сегодняшний день он уже не депутат, а это значит, что ЦИК имеет 30 дней, чтобы назначить промежуточные выборы в 224 округе Севастополя. Я не вижу ни одного основания, почему бы ЦИК этого не сделала, это наша обязанность. Думаю, мы это сделаем. Чтобы провести эти выборы вместе с 5 проблемными округами Верховная Рада должна в ближайшее время принять изменения в закон о выборах. Без этого никак», - сообщил «Главкому» заместитель главы Центральной избирательной комиссии Андрей Магера.

Понятно, что проведение выборов сразу после парламентских выборов вызывает несколько вопросов. Первый – насколько глубоко Партии регионов наплевать на свой электорат, что они вот так сразу лишают мандата мажоритарщика. Он ведь что-то обещал севастопольцам? Второй – неужели позиция Партии регионов настолько незыблема в Крыму, что там могут проводить вот такие финты? И третий – насколько продуманы кадровые решения Виктора Януковича, ведь кадровую ротацию в Минобороны можно было провести и без Лебедева, и без внеочередных выборов в Севастополе?

Позиции Партии регионов шатки?

Если посмотреть на результаты выборов в 224 округе, то ситуация не выглядит столь однозначной. Павел Лебедев получил всего 42% - один из самых плохих у регионалов в Крыму. И хуже всего, что идеологически близкие конкуренты: второе место – Дмитрий Белик от Русского блока (28%) вместе с коммунистом Сергеем Богатыренко (16%) вместе обошли бы представителя Партии регионов. Если вдруг случится чудо, и эти двое сумеют согласовать кандидата, шансы не были бы столь безнадежны. Тем более, учитывая негативную

рейтинговую динамику ПР в Севастополе. О серьезном потенциале Белика неформально признают даже в самой Партии регионов.

И Дмитрий Белик уже готовится к новой избирательной битве. «Я не исключаю, что буду повторно баллотироваться на перевыборах в 224 округе. Для принятия решения у меня как раз есть те 30 дней, отведенные ЦИК для оглашения новых выборов», - заявил «Главкому» Дмитрий Белик.

О согласовании единой кандидатуры, которая может быть выставлена против кандаидата от Партии регионов Белик говорил туманно. «Консультации с коммунистами проходили, но ничего пока сказать не могу, дабы себе не навредить», - подытожил Белик.

Правда, есть у Дмитрия Белика еще одна неожиданная проблема. Дело в том, что партия, от которой он баллотировался, и у которой в Севастополе неплохой рейтинг, полтора месяца назад самоликвидировалась. В конце февраля было принято соответствующее решение съезда и передано в Минюст. Хотя сайт Минюста показывает, что такая партия пока существует. В любом случае, господину Белику надо будет подыскать новую партийную «крышу».

За выдвижение совместного кандидата и коммунисты. Регионал Евгений Царьков, который на прошлых выборах проиграл округ в Одесской области, но часто участвующий в акциях в Севастополе, сообщил «Главкому», что он баллотироваться точно не намерен. «Вопрос стратегии по перевыборам в округах у нас уже решен – баллотируются те, кто принимал участие в предыдущих выборах. Потому по Севастополю пойдет наш товарищ – местный партийный руководитель», - сообщил Царьков.

При этом он заверил, что коммунисты сделают все возможное, чтобы согласовать единую кандидатуру с Русским блоком. «Очень важно договорится с Русским блоком о едином кандидате. Тем более, что в последние два года у нас с ними идет тесное сотрудничество по гуманитарным вопросам. Надо делать социологический замер обоих кандидатов и принимать решение», - сказал Царьков.

Цена вопроса – 4 миллиона гривен?

Цена перевыборов в округе пока точно не известна, но источники «Главкома» в ЦИК уже поведали во сколько обойдется бюджету назначение Лебедева министром обороны – около 4 миллионов гривен.

Официально в Центральной избирательной комиссии не могут назвать сумму, нужную на организацию промежуточных выборов в одном округе. «Больше 80% расходов на выборы по конкретно взятому округу - это расходы на оплату работы членов комиссии, а она привязана к минималке. Нужно сидеть и считать. Но речь, скорее, идет не о тысячах, а о миллионах гривен», - поделился своими предположениями заместитель главы Центральной избирательной комиссии Андрей Магера.

Другие члены, неофициально, советуют делить общую смету прошлых выборов в 1,2 миллиардов на 225, и таким образом получать условную цену выборов в округе. Если считать так, то меньше 4 миллионов не обойдется.

Все в один округ!

На данный момент в Верховной Раде заседают всего 445 народных депутатов. Из-за массовых фальсификаций ЦИК отказался определять победителя на пяти округах. Эта проблема никуда не делась – рано или поздно Верховная Рада должна принять решение, позволив ЦИК провести повторные выборы. Для этого нужны законодательные изменения, о которых пока в Раде даже не говорят.

Промежуточные выборы в Севастополе не нуждаются в каких-то законодательных новшествах, представители и ЦИК, и Партии регионов не так давно выражали уверенность, что выборы в этих шести округах должны пройти одновременно. После сегодняшнего решения очевидно – перевыборы в Севастополе пройдут без голосования в 5 спорных округах. Потому нельзя исключить, что целый десант пророссийски настроенных политиков высшего эшелона попытают свое счастье в Севастополе. Хотя известные крымские русофилы Наталья Витренко и Леонид Грач уже сообщили «Главкому», что баллотироваться не будут.

<http://glavcom.ua/articles/10565.html>

Блоги

Вадим Колесніченко: «Неонацистскими инициативами "Свобода" пытается расколоть общество на мелкие»

Blogs.pravda.com.u

Пятничная неонацистская выходка – когда фракция "Свобода" потребовала у Главы парламента данные о национальности всех действующих народных депутатов, не только, в очередной раз продемонстрировала ксенофобскую сущность этой политической силы, но и вскрыла то, с какой целью они зарегистрировали законопроект о том, чтобы в паспорта граждан Украины вернули графу "национальность" или о запрете медицинского обслуживания граждан, если они говорят не на том языке.

Иначе "новую инициативу" "Свободы" как подготовку к этническим чисткам и попытку посеять в обществе вражду по этническому признаку сложно оценить. Ведь такого рода действия в стране, где, по данным последней переписи, проживает более 130 национальностей, ежедневно используется около 20 языков, 15 миллионов граждан которой принадлежат к этническим и языковым меньшинствам, вызовут острое социальное противостояние и "эффект зеркала" упавшего с 10-метровой высоты, раскол общества на множество мелких и острых осколков.

Это означает, что буквально скоро можно ожидать того, что в стране появятся костры "патриотической инквизиции", на которых будут уничтожаться не только книги и памятники, но и любые народы и люди не говорящие на украинском языке, либо у которых в десятом колене есть родственники из Новой Гвинеи.

Чем это страшно?! Тем, что сегодня по имеющейся информации, которую нам нужно проверять, представители неонацистских организаций Украины заказали образцы "циркулей-расоопределителей" находящихся в концлагерях Дахау и Бухенвальд. Я напомним, что с помощью этих "циркулей-расоопределителей" определялась нордичность черепа и принадлежность человека к арийской расе. Скорей всего под украинскую нацию будут подгоняться эти циркули, чтобы представители неонацистских организаций могли в массовом порядке проверять разлет надбровных дуг на соответствие его настоящей украинской этнической нордичности, профиль носа, форма подбородка объем либо форма головы... Это все те стандарты, которыми пользовались фашисты в свое время.

Следовательно, коричневая чума в виде чумной свиньи сегодня уже залезла в государственные органы управления и пытается внести этот страх и ужас в сердца и умы наших людей. Не случайно эти силы уже на протяжении многих лет скандируют, пропагандируют и предлагают лозунг "Чемодан, вокзал, ...".

Данный неонацистский запрос – указанное обращение депутатов от "Свободы" я уже перевел на английский язык и отправил депутатам европарламента, чтобы Европарламент понимал и знал, кто сегодня у нас является так называемым "парламентским меньшинством". И очень важно и странно, что вместе с ними находятся так называемые "проевпропейские либералы" – господин Кличко вместе с господином Яценюком. Кстати, у Яценюка, в соответствии со стандартами "Свободы", с чистотой украинских этнических корней до седьмого колена также не все прозрачно. Хотя, общеизвестно, что невыученные уроки истории имеют тенденцию к повторению – еврейские промышленники и предприниматели в 30-х гг... прошлого столетия тоже финансировали Гитлера. И где они оказались потом?

Если мы пойдем по такому пути, то это означает, что будущего у Украины нет! Украина будет уничтожена коричневой неонацистской свиньей. Поэтому сегодня необходимо объединяться в борьбе за сохранение единства, целостности, взаимоуважения в нашем обществе. Только они являются гарантией позитивного будущего Украины!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/kolesnichenko/515011b562ff9/>

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

Віталій Кличко: «Заблоковані бездіяльністю»

Blogs.pravda.com.ua

Через добу снігопадів і хуртовин київська влада оговталася і оголосила надзвичайну ситуацію. І знову розказала про міфічну кількість техніки, яка нібито розчищає вулиці столиці.

З самого суботнього ранку їжджу містом. Столиця в колапсі. Сам застряг в снігу двічі, декому допоміг вибратися з заметів. За весь цей час не бачив жодної снігоприбиральної машини. Єдине місце, де прибирали сніг, це – німецьке посольство, навпроти мого будинку. Прибирали, звісно ж, самі німці власними зусиллями і власною мікротехнікою.

Погода справді екстремальна. З таким снігом боротися складно. Але, що найбільше дивує – добу ніхто навіть не намагався цього робити. Ні міськадміністрація, ні МЧС, ні армія. Всі як вимерли. Такого Києва я не пам'ятаю.

Про снігопади ж синоптики попереджали заздалегідь. Чому місто виявилось захопленим зненацька?

На столичній окружній – застрягли автобуси з людьми, у автомобілів скінчилося паливо, машини і громадський транспорт покинуті прямо посеред дороги.

У центрі-люди ходять по проїжджій частині, бо тротуари поховані під кучугурами, швидкі не можуть пробитися до хворих, люди заблоковані-хто в авто на дорогах, хто в своїх домівках.

Товариш розповідає, що за містом бачив снігоприбиральну машину на літній гумі. Стояла "по пояс" в снігу разом з автомобілями, які повинна була визволити з снігового полону.

Сьогоднішній день – лакмус того, що відбувається не тільки в Києві, а в країні загалом. Люди кинуті напризволяще, кожен дбає про себе сам. Влада усунулася від будь-якої роботи. Її наша країна, місто цікаві тільки тому, що на них можна заробити. А на снігові ж та хуртовині особливо не заробиш.

Тому, вважаю, що ми, всі небайдужі, повинні сьогодні відірватися від комп'ютерів та телевізорів, вийти на вулицю і допомогти тим, хто потребує допомоги.

Можливо, прямо під вашим будинком, хтось безнадійно застряв у снігу. Допоможіть їм випхати авто з замету, понесіть гарячого чаю. Розкидайте сніг у заблокованому дворі.

Бо можна скільки завгодно виголошувати заяви проти влади, вимагати від неї допомоги, закликати схаменутися. Але це – марна справа. Ця влада не може бути інакшою. З нею можна зробити тільки одне – змінити її!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/klitchko/514dae8970ea6/>

Сергій Міщенко: «Бутафорія надзвичайного стану в Києві»

Blogs.korrespondent.net

Я не розумію в чому суть Надзвичайного стану в Києві? Може на підїздах до Києва стоять посилені наряди ДАІ, які рекомендують фурам об'їзджати Київ? Ніби-то ні! Чи можливо вони стоять на об'їздній та розрулюють складні ситуації? Стоять, але з іншою метою. Можливо НС регламентує дії комунальників, наприклад, примусову евакуацію транспорту, який заважає прибирати вулиці від снігу? Також ні!

Єдине пояснення, яке я можу знати - НС потрібен аби кинути на допомогу комунальникам курсантів. Хоча, у п'ятницю та суботу військові й так стали єдиною надією людей на порятунок зі знігової пастки та 800 кілометрового затору...

Мене, як правника, цікавить, якими інструкціями керується КМДА і особисто Попов, оголошуючи надзвичайний стан? Чому він має тривати тиждень? А чому не півроку? Принаймні це було б найбільш логічне пояснення непроведення у столиці виборів, яких влада та Попов бояться як чорт ладану.

Я не чув про існування у КМДА інструкцій на випадок виникнення подібних природних ситуацій. А раптом, повинь! Тоді чиновники також чекатимуть поки вона завершиться і лише тоді скликатимуть штаб?!!

Саме так і сталося під час снігового "сюрпризу": міські чиновники сиділи і грілися у себе в дома в той час, як люди цілу ніч з п'ятниці на суботу мерзли у заторах. Хоча й без інструкції зрозуміло, що потрібно було скликати засідання штабу і продовжувати роботу метрополітену.

Єдине пояснення запровадження НС в столиці - це отримати зайвий вихідний з надією, що пригріє сонце і розтане ніби-то прибраний сніг на дорогах, а той що залишиться люди самі приберуть. Але столичне керівництво в особі Олександра Попова так само як і обласне в особі голови ОДА Анатолія Присяжнюка, не врятує ні вихідний, ні сонце...

Фури, ті, які мали об'їзджати Київ, знову перекрили кілька ніби-то прибраних від снігу доріг. Не краща ситуація і на дорогах за межами міста. Звіт "Укравтодору", що все прибрано, чистої води брехня. У п'ятницю та суботу не прибирали вулиці і дороги, бо сніг заважав, який падав. А тепер що заважає? Не хочу проводити аналогії з поганим танцюристом тому що поганими танцями він не завдає шкоди людям... Гнати у три шії треба таких чиновників безгосподарників.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/vladiborgmsg/a102572>

Телебачення і радіомовлення

Урядовці на чолі з прем'єр-міністром Миколою Азаровим вперше прийшли до парламенту сьомого скликання

СТБ, Вікна-новини

Тетяна ВИСОЦЬКА, ведуча: Парламент сьогодні об'єднався у своїй нелюбові до однієї з урядниць. Соціальна міністерка Наталя Королевська так виступила, що проти неї повстала і опозиція, і провладні "регіонали", а Ганна Герман взагалі не хоче бачити. Навіть прем'єр-міністра Миколу Азарова опозиція сварила менше. Про перший день уряду в цьому парламенті – Ольга Червакова.

Ольга ЧЕРВАКОВА, кореспондент: Уряд у парламенті зустрічають гамірно. Регіонали – овацією, опозиція – вигуками. Протистояння в Раді розмішило Азарова та його першого заступника. Опозиції – не до сміху.

Арсеній ЯЦЕНЮК, народний депутат України, лідер фракції ВО "Батьківщина": "У нас запитань до цього уряду немає. Тому що треба запитувати тільки тих, які знають, що відповідати. А ці не знають, не вміють і не хочуть. Вас надо гнати у відставку. Але є ще одна хороша новина. Ви не розстроюйтесь, якщо ми вас у відставку відправимо. Ми вам призначимо мінімальну зарплату 1147 гривень і мінімальну пенсію 894. І ні в чому собі не відмовляйте".

Микола АЗАРОВ, прем'єр-міністр України: "Я хочу спитати у господина Яценюка: коли він працював головою Верховної Ради, можливо, було прожити на пенсію 545 гривень і мінімальну заробітну плату 633?"

Віталій КЛИЧКО, народний депутат України, лідер фракції "УДАР": "Схожа ситуація зі звітом уряду за свою діяльність. На першій погоджувальній раді в цьому році перший віце-прем'єр Арбузів... запевнив, що для підготовки звіту потрібно 2-3 тижні. Вже березень закінчується – звіту немає. Питання: коли він буде? Дякую".

Володимир РИБАК, голова Верховної Ради України: "Ми ж запросили уряд, щоб була можливість питання задати, щоб відповіли. Але прем'єр-міністр не чує, яке було питання".

Ольга ЧЕРВАКОВА, кореспондент: Прем'єр-міністр прислухається в навушник. Утім опозиція – ще голосніша.

Микола АЗАРОВ, прем'єр-міністр України: "Стосовно звіту я можу сказати так, що вперше за 2010-2011 рік звіт за виконання бюджету був затверджений Верховною Радою України, Віталій Володимирович. Цього не було ні у восьмому, ні в дев'ятому році. Тому будет время – будет звіт".

Ольга ЧЕРВАКОВА, кореспондент: Розсварену сесійну залу помирила Наталя Королевська. Проти неї повстали всі.

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ, народний депутат України, фракція ВО "Батьківщина": "Зараз на кордоні стоїть 519 гуманітарних грузів з початку року не розтамованих, не отримують подарунки діти, сироти, інваліди, діабетики".

Наталя КОРОЛЕВСЬКА, міністр соціальної політики та праці: "Якщо вас хвилює питання, коли буде кабриолет "Ауді" червоного цвета доставлений до ветерана 85-річного, то він не буде доставлений. Якщо вас турбує питання автовок, которіє ви виставили на кордоні для того, щоб вони потрапили сьогодні на тіньовий ринок країни, то вони не потраплять. Також я хочу вам додати. Якби ви конкретизували би своє питання, може, воно стосується кормов для кішок, для цуценят, які їдуть через кордон сьогодні і потребують термінового розмитнення, тому що кішки і цуценята чийсь там не можуть покупати себе в кішачих магазинах. Тому, шановні народні депутати, гуманітарні грузи будуть поставлені. Контрабанда в Україну через гуманітарку не прийде. Ясно?"

Ольга ЧЕРВАКОВА, кореспондент: Такий тон розмови вразив навіть "регіоналів". Ганна Герман аж підскочила від обурення. Королевська на неї лише озирнулася. Її пішла на місце.

Ганна ГЕРМАН, народний депутат, Партія регіонів: "Миколо Яновичу, ми будемо мати до вас одне прохання. Ви, будь ласка, нам Королевську більше сюди не приводьте. Бо, Миколо Яновичу, такий тон розмови, який пані міністр собі дозволяє в залі з депутатами і з народом, спрацьовує в зворотному напрямку, навпаки. Або нехай Раїса Василівна навчить її, як треба розмовляти з людьми".

Ольга ЧЕРВАКОВА, кореспондент: Раїса Богатирьова не стала вдаватися до педагогіки. Поки вона виступала з трибуни, Королевська заховалася за високим кріслом прем'єр-міністра. "Регіонал" Сухий пояснив: профільний парламентський комітет має до Королевської ті самі питання.

Ярослав СУХИЙ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Ми хотіли почути, коли запрацює ця функція комісії з гуманітарних проблем при Міністерстві соцполітики. Я відповіді не почув. Я тільки почув якісь дурниці, небилиці про кошечок, про собачок, про... Розумієте, якщо під виглядом благодійної допомоги хтось контрабандою просунути "Мерседеса" чи "Ауді", то для того вона і є комісія, яка відмовляє і каже "до свідання".

Ольга ЧЕРВАКОВА, кореспондент: Опозиція сьогодні підтвердила свою ініціативу спровадити уряд у відставку. Проте зробити це ані з усім урядом, ані з його соціальним блоком депутатам –

зась. Це парламентарям дозволяла попередня редакція Конституції, тепер це компетенція президента.

Битва за Київ і мову

ICTV, Факти тижня з Оксаною Соколовою

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Якби вибори мера Києва відбувалися у найближчі дні, то представники нинішньої влади не мали б жодних шансів. Але голосування це всіляко відтягують. Тож із часу відставки Леоніда Черновецького столиця без голови. І керує нею очільник адміністрації Олександр Попов. Цього тижня Верховна Рада спробувала призначити нові вибори мера Києва. Але опозиція і провладні депутати так і змогли домовитися. Головним чином щодо дати. Про компроміс, якого начебто досягнуто, і його ціну.

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Не встиг парламент запрацювати, як все знову закінчилося бійкою. Цього разу за мову. Опозиція вимагала аби всі депутати говорили українською. І тих, хто цього не робив, заглушали сиренами. Комуністи і регіонали сприйняли це, як шантаж, і на українську не переходили.

Чоловік: "Спасибо, всем внимание, и неофашистам за сопровождение".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: А виступи свободівців у свою чергу супроводжували криками – фашисти. Тим часом опозиціонери оточили трибуну, і увійшли у клінч з Комуністами. Коли ж слів забракло, у хід піти кулаки. Хто вдарив першим – тепер не докопатися. Постраждали ж, як завжди, безневинні. Ірині Сех зі "Свободи" подряпали обличчя, і зла мали окуляри. Спікер спішно оголосив перерву, і запросив лідерів фракцій до свого кабінету.

Спікер: "Шановні колеги, перестаньте. Що ви робите? Розійдіться, не позорте".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Після переговорів роботу відновили. Але до призначення позачергових місцевих виборів підійшли у бойовому настрої. З перервами і суперечками призначили на 2 червня вибори в кількох десятках міст і сіл. На десерт лишили Київ.

Віталій КЛИЧКО, голова парламентської фракції "УДАР": "В місті Києві мера Києва немає вже багато років. Тому що Черновецького не було, потім він пішов, і зараз вже більше року, другий рік пішов коли Київ взагалі немає мера".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Опозиція наполягала на загальній даті – 2 червня. Профільний комітет не заперечував.

Руслан КНЯЗЕВИЧ, народний депутат України, фракція ВО "Батьківщина": "Дороги відкриті, законне рішення є, голосуємо, і приймаємо сьогодні рішення про позачергові вибори".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Кореспондент: Але більшість зажадала додаткових роз'яснень, і звернулася до Конституційного суду.

Віталій ЖУРАВСЬКИЙ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "В трьох редакція основного закону різні строки повноважень органів місцевого самоврядування. Отже, без висновків Конституційного суду рухатися далі неможливо".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Але чому це стосується тільки Києва – регіонали не пояснили. Це обурило і позафракційного Петра Порошенка, якого називають одним із претендентів на київську булаву.

Петро ПОРОШЕНКО, народний депутат України, позафракційний: "Якісь політичні сили в цьому залі намагаються обдурити киян, позбавити їх права виборів. І я переконаний, що і кияни, і свідомі народні депутати цього зробити не дозволять".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Але депутат дозволили. За київські вибори проголосували лише опозиційні фракції. Після чергової перерви на переговори, депутати таки пристали на пропозицію регіоналів. Самі вибори призначили, а дату уточнять залежно від відповіді Конституційного суду.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова парламентської фракції Партії регіонів: "Необхідно рішення того органа, которий в праве объяснить когда в какие строки, по какой процедуре проводить голосование в городе Киеве".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Аби вибори відбулися 2 червня, їх треба призначити не пізніше 2 квітня. Жодних гарантій, що Конституційний суд встигне з висновками, - немає.

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова парламентської фракції ВО "Батьківщина": "Вони знають, що вони програють місто Київ. І саме тому вони вирішили голосувати з постанову у першому читанні. Постанова в першому читанні, це означає, що вона не прийнята".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Але ж опозиція теж проголосувала за такий розклад. Такі дії не зрозуміла частина опозиціонерів. Олесь Доній і Сергій Міщенко звинуватили Арсенія Яценюка у змові з владою.

Сергій МІЩЕНКО, народний депутат України, позафракційний: "Сьогодні всі ми побачили про класичний договоряк. Чому класичний? Тому що він черговий, і вже став класичним".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Підтримати вибори в Києві, принаймні на словах, були готові комуністи. Але вони цього тижня висунули ультиматум, і взагалі не голосували.

Петро СИМОНЕНКО, голова парламентської фракції КПУ: "Ми проголосуємо тільки після того, коли відмінять пенсійну реформу, медичну реформу, і відносно заробітної плати буде встановлена та справедливість, яка дає можливість людям повернути мільярд гривень, які вони заробили".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Якщо ж ці вимоги не виконають, Петро Симоненко натякнув, що Комуністи можуть підтримати відставку уряду. Опозиція вже збрала 174 підписи під резолюцією про недовіру Кабміну Азарова. І в п'ятницю зареєструвала її в парламенті. А тут ще й Наталія Королевська підлила олії у полум'я. Під час годину уряду в парламенті соціальний міністр вибрала агресивну тональність у спілкуванні з депутатами. Більше того, звинуватила їх у контрабанді під виглядом гуманітарної допомоги. Її виступ став хітом сесії та Інтернету.

Наталія КОРОЛЕВСЬКА, міністр соціальної політики України: "Може воно стосується кормов для кішок, для цуценят, які ідуть через кордон сьогодні, і потребують термінового розмитнення, тому що кішки та цуценята чийсь там не можуть покупати собі в котячих магазинах".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Такий виступ обурило не лише опозицію, а й більшість.

Народний депутат: "Миколо Яновичу, ви, будь ласка, нам Королевську більше сюди не приводьте".

Олександр ВІЗГІН, кореспондент: Фінал сесійного тижня пройшов на диво мирно. Депутати спірними зусиллями позбавили мандата міністра оборони Павла Лебедева, та ратифікувала угоду Про подальше скорочення візового режиму з Євросоюзом.

У парламенті – свято

Перший діловий, Підсумки

Юлія КОХАН, ведуча: У парламенті – свято. Депутати працюють вже 100 днів. За цей час встигли чимало – і побитися, і регламент під корегувати, і кілька колег звільнити. Лише один тиждень змогли пропрацювати безперебійно. Зібралися, посварилися, однак заради законотворчості припинили блокування. Якими були ці 100 днів і чи буде Рада працювати далі – дивимось у сюжеті.

Кореспондент: З понад 100 днів на посадах законотворців нардепи лише 7 пропрацювали у сесійній залі. Половину строку служби провели у блокадах. За цей час встигли витягнути із держбюджету понад 230 мільйонів гривень, тричі вступали у блокади та стільки ж добряче помахали кулаками так, що й пил летів, й піджаки нардепів сесійною залом літали. З боєм спромоглися ухвалити лише 48 рішень. Утім жодного економічно важливого законопроекту так і не розглянули. Більшість ухвал припала на останній робочий тиждень. Змогли і ТСК для розслідування результатів виборів на проблемних ділянках створити, й угоду про спрощення візового режиму з ЄС ратифікувати, й у I читанні перевибори столичної влади на 2 червня призначити.

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції Удар: «Робиться все для того, щоб відкласти вибори у Києві. На сьогоднішній день ми знаємо, що існує мета – відкласти вибори до 2015 року, існує мета відкласти як можна далі вибори мера».

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: «Значит, для того, чтобы правильное принять решение и потом каждый раз не рассказывали нам, что кто-то сделал не так, необходимо решение того органа, который вправе объяснить, когда, в какие сроки и по какой процедуре проводить голосование в городе Киеве. Таким единственным органом в государстве является Конституционный суд».

Кореспондент: Утім, радіти – зарано. Адже чи працюватимуть парламентарі далі – питання. Опозиція чекає II читання законопроекту про проведення чергових виборів у Києві, бо ж, рішення варто ухвалити не пізніше 2 квітня, аби у кандидатів та держави лишилися законні 60 днів на підготовку.

Петро ПОРОШЕНКО, позафракційний депутат: «Саме зараз в повному обсязі зала має проголосувати вибори у Києві 2 червня».

Володимир МАКЕШНКО, фракція Партії регіонів: «Ми повернемося до цього діла. Так само, як ми проголосували постанови про вибори у місті Василькові Київської області та Алчевську Луганської області. Голосування було – за 300, ви всі це бачили. Процес переговорів, і я думаю, все буде нормально».

Кореспондент: Якщо ж до 2 квітня документ не підготувати – вибори у столиці доведеться перенести на 2015 рік. Де-юре – місцеві урядники лишаться у своїх кріслах, де-факто – у столиці влади не буде.

Олег ТЯГНИБОК, лідер фракції ВО Свобода: «Вони хочуть відмінити вибори зараз у місті Києві, щоб не було обрано легітимного міського голову і депутатів Київської міської ради. Завтра вони захочуть відмінити вибори у парламент, вибори Президента України. Очевидно, саме такий план».

Кореспондент: Політологи ж певні, усе простіше, аніж депутати малюють. Поспішати із рішенням не хочуть ані регіонали, ані опозиціонери. Адже в жодному таборі досі нема кандидатів у мери столиці. Регіонали не певні у рейтингах Олександра Попова, опозиціонери просто не знають, кому головувати у столиці, бо ж лідери фракцій бачать себе у президентському кріслі.

Михайло ПОГРЕБІНСЬКИЙ, політолог: «Я думаю, що вибори таки будуть. Я думаю, що для влади непогано складається ситуація попри всі рейтинги, що нібито там у когось більше, у когось менше. Але оскільки такого очевидного лідера, який, я думаю, Кличко не піде просто, а якщо Кличко не піде, то я думаю, що у Попова дуже гарні шанси».

Кореспондент: Крім того, опозиціонери вочевидь приглядаються і до крісел у Кабміні. Бо відставки команди Азарова домагаються як можуть. Хоча розуміють, звільнити уряд під силу тільки гаранту.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції ВО Батьківщина: «Опозиція зареєструвала резолюцію недовіри Кабінету міністрів України. Вас треба гнати у відставку».

Кореспондент: Хоча тиждень безперервно пропрацювати нардепам і вдалося, згоди між регіоналами та опозицією й досі немає. Тож, не факт, що парламент довго протримається без нових сутичок та блокад.

Верховная Рада седьмого созыва – чемпион по неэффективности работы *ТРК Украина, События недели*

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: На этой неделе – 100 дней новому составу парламента. Верховная Рада седьмого созыва – чемпион по неэффективности работы. Откроем календарь. Итак, за 100 дней депутаты работали в сессионном зале всего 7, то есть неделю за три месяца с хвостиком. Еще 19 дней трудились в комитетах и писали законы, 8 встречались с избирателями, 66 дней парламент не работал: то выходные, то праздники, то трибуна заблокирована. Как и предсказывал в нашем прошлом выпуске председатель Верховной Рады Владимир Рыбак, во вторник оппозиция разблокировала трибуну, и парламент заработал. Конец очередного парламентского кризиса отметили традиционным для Верховной Рады шоу – зрелищной дракой. Мордобой случился по процедурному вопросу – на каком языке выступать депутатам: на русском или на украинском. Но если бы это было главной проблемой и других не осталось... Как только дошли до серьезного дела – назначения даты выборов в столице, дело опять

застопорилось. Сергей Кудимов выяснил - украинские депутаты слишком принципиальные или слишком ленивые?

Сергей КУДИМОВ, корреспондент: Народная примета: если возле парламента пробка, а по тротуару не пройти из-за обилия дорогих автомобилей – это работают народные избранники. Фактически полтора месяца здесь было пусто. Оппозиция блокировала трибуну, и избранники трудились, кто где. На этой неделе осаду сняли, но надолго ли? Саксофон, шампанское, непринужденные беседы – народные депутаты Украины собрались на очередное заседание. Вот только это не кулуары Верховной Рады, и в повестке дня тут не законопроекты, а устрицы и шоу-программа. Так выглядит депутатский клуб для бывших и нынешних слуг народа.

Олег ЗАРУБИНСКИЙ, народный депутат, Партия регионов: "Немає іншої розкоші, ніж розкіш людського спілкування. Тут, я сподіваюсь, що це буде нормальне спілкування, людське".

Сергей КУДИМОВ, корреспондент: Человеческое общение – это когда обо всем, но без политики. Вот только куда же без нее? Главная тема – драки в парламенте. Дмитрий Выдрин вспоминает, как они с коллегами выпускали пар в пятом созыве, для этого даже арендовали спортзал.

Дмитрий ВЫДРИН, народный депутат Украины 5-го созыва: "Огласили набор, пришло только 3-4 человека из враждебных фракций. Ну, мы с удовольствием друг друга дубасили".

Сергей КУДИМОВ, корреспондент: В Верховной Раде друг друга с удовольствием лупят прямо в сессионном зале. После разблокирования парламента депутатам понадобилось меньше часа, чтобы затеять новую драку. Все началось, когда "Свобода" потребовала от регионалов выступать на украинском. Те ответили – на русском.

Александр ЕФРЕМОВ, председатель фракции Партии регионов: "Спасибо всем за внимание. И неофашистам – за сопровождение".

Сергей КУДИМОВ, корреспондент: Оскорбленная "Свобода" в полном составе окружила трибуну. Словесная перепалка, пинки и вот - началось. Впервые в истории парламентских драк в потасовке пострадала дама. Депутату от "Свободы" Ирине Сех разбили очки.

Ирина СЕХ: "Нечайно рукою махнув, і вони впали, і ногами їх потовкли".

Сергей КУДИМОВ, корреспондент: Главный подозреваемый – регионал Артем Семенюк, но он свою вину отрицает.

Артем СЕМЕНЮК: "Ви бачите, де вона, де я її чіпляю чи щось таке подібне є?"

Сергей КУДИМОВ, корреспондент: Вот это видео: спинка к камере – Артем Семенюк, его спарринг-партнер – Андрей Тягнибок, младший брат Олега Тягнибока. Справа от дерущихся – Ирина Сех, в очках. Во время схватки Семенюк врезается в Сех, после чего очков на ней уже не видно.

Ирина СЕХ: "Семенюк не підійшов і не вибачився".

Артем СЕМЕНЮК: "Просто - за що вибачатись?"

Сергей КУДИМОВ, корреспондент: По закону жанра, за поруганную честь товарищей заступились партийные коллеги.

Нестор ШУФРИЧ, народный депутат, Партия регионов: "Будьте мужиками! I не ховайтесь за ваших колежанок, а выходьте з нами на ви, один на один".

Олег ТЯГНИБОК, председатель фракции ВО "Свобода": "Я думаю, що у нас в партії був би конкурс на те, хто би ще хотів вийти один на один. Я думаю, що будь-хто, в тому числі і жінки, вийшли би з Шуфричем один на один".

Сергей КУДИМОВ, корреспондент: И все же парламент успел поработать не только кулаками. Оппозиция, мажоритарщики и Партия регионов дружно голосуют за назначение внеочередных выборов в ряде городов, поселков и сел страны. Слаженный механизм дает сбой, когда очередь доходит до Киева. Оппозиция требовала назначить выборы столичного градоначальника и в Киевсовет на 2 июня, Партия регионов – против. Мол, все очередные выборы, по Конституции, проходят в одно и то же время, а следующий раз – только в 2015 году. Поэтому регионалы обратились в Конституционный суд за разъяснением.

Вадим КОЛЕСНИЧЕНКО, народный депутат, Партия регионов: "И как в этой ситуации мы можем назначить избирательную кампанию, не нарушив Конституцию и законы? И мы поэтому обратились в Конституционный суд, потому что Верховный Совет не имеет права трактовать законы. Вот такая коллизия только в Киевском городском совете и с киевским мэром".

Сергей КУДИМОВ, корреспондент: Но оппозиция утверждает, что регионалы попросту тянут время. Мол, большинство в Киевсовете сейчас симпатизирует власти, а все нити по управлению столицей – в руках председателя Киевской горадминистрации Александра Попова. Это можно потерять, ведь прошлогодние выборы в парламент показали, что киевляне больше поддерживают оппозицию.

Николай ТОМЕНКО, народный депутат Украины, ВО "Батькивщина": "Передати це до Конституційного суду і максимально затягти, щоби вибори проводити в 2015 році".

Сергей КУДИМОВ, корреспондент: Постановление о выборах в Киеве 2 июня депутаты все же приняли, но только в первом чтении. Теперь обе стороны будут ждать решения Конституционного суда. Каким и когда оно будет – неизвестно, поэтому бой за столицу может быть отложен на неопределенное время.